

KURJER LITIEWSKI

w W I L N I E dnia 16. Grudnia V. S. R O K U 1808.

S. PETERSBURG V. S. dnia 4 Grudnia. GM. Szewicz i będzie komendantem bazyliki bazar-
skiego półku. Sowietnik Tiszyn Półkownikiem S. Petersburgskiego arsenału oraz członkiem artyleryzyskiej Expedycyi. Leybgwardyi półku konnego Podpółkownik Adiutant W. Xcia Konstantyna Lagoda i Rotmistrz Fligel-Adiutant J. J. Mości Włodek, zostają Półkownikami z pierwszemi powinnościami; tóż będą Półkownikami Protasow, Andrzejewski oraz Zandr Adiutant W. X. Sztabs Rotmistrze Graf Potocki i Somow Rotmistrzami. Porucznicy Soroczynski, X. Wiazemski i Sałow Sztabs Rotmistrzami.

Dalsze czynności woysk Rossyiskich w Finlandyi. Dnia 28 pazdziernika Graf Kamiński przedsięwziął uderzyć na Kalaioki, gdzie nieprzyjaciel okopawszy się gotował się do odporu. Rozkazano więc Półkownikowi Kulniew przygotować materiały i wszystko co należy do postawienia za pierwszym rozkazem mostu niżej Pitkais. Z rana GM. Kozackowski poszedł z oddziałem ku nieprzyjacielowi dla wsparcia GM. Erixona. GGMM. Uszakow i Tuczow rozłożyli nad brzegiem swoich kolunny, a GM. Demidow zbliżył się do przedniej strazy. Strwożony naszym poruszeniem nieprzyjaciel zaczął ściągac pikiety do oddziału w Pitkays znajdujacego się. Postrzegłszy to GL. Graf Kamiński kazał wyżey rzeki kozakom i piechocie w małej części brodem przeprowić się. Kolonna nieprzyjacielska postrzegłszy na swoim skrzydle zbierajace się nasze woyska, oraz z przodu grożące i z tyłu zasze, w las odstąpiła; azatem w głównym położeniu Kalaioki nastąpiła odmiana. Półkownik Kulniew rozpoczął ogień z bateriow wystawionych z przodu nieprzyjacielskich fortyfikacyi. Odstąpili Szwedzi na wszystkich punktach GM. Erixon dosięgnął straż tylną i pędził ją do wieczora. O godzinie piątej zaielismy wieś Kalaioki, i GM. Erixon ieszcze o dwie wiorsty daley postąpił, a forpoczty o pięć naprzód posunely się. Tym sposobem samemi obrótami bez wielkiej straty po trzydniowych trudach zdobyliśmy mocne nader stanowisko Kalaioki i 8 ludzi wzielismy w niewolę. W nocy na dzień 29 woyska nasze zatrudniły się zbudowaniem mostu pod kościołem Kalaioki. Z rana GM. Kozackowski ruszył do Alawersko. Półkownik Kulniew z przednią strażą poszedł naprzód i ścigał nieprzyjaciół niestracając ich oczu.

Nim reszta tey chwalebney dla oręza Rossyiskiego kampanii opisze się, kładniemy wiadomość o zawartym rozejmie, mocą którego Gubernia Uleaborg w moc poszła Rossyiska, a Szwedzi podług przepisanej im marszruty ustąpić powinni

zarzekę Kemi. Punkta podpisanej konwencyi z porządku dziennych czynności umiescimy.

PARYZ d. 30 listopada. Siódmy dziennik woyska naszego w Hiszpanii dnia 20 w Burgos pisany ogłosił „Dnia 16 straż przednia Marszałka Soult X. Dalmacyi do S. Ander wtargnęła, gdzie znaleźliśmy wiele mąki, zboża, prochu, różnych amunicyow, 9000 strzelb Angielskich, składy bawełny, i towary z fabryk Angielskich. Kiedy woyska nasze wchodziły do miasta, i przywitane dział wystrzałem, wywiesiły na twierdzy chorągiew Francuzka; flotta Angielska niosąca woysko, mundury, i amunicye, o 2 mile do portu zbliżona, odpłynęła na głębinę. Znaleziony tu znaczny skład wełny przeniesliśmy do Francyi. Biskup S. Ander, który wypowiedziawszy wojnę Ewangeli i przypasał puinał, człowiek popędliwy i fanatyk, uciekł na fregaty Angielskie. Dnia 17 Półkownik Tascher napędził w Cunillas pierzchajacych nieprzyjaciół i wziął 30 ienców. Listy przeięte tchną samym przestraczem, iakim iest przeięte woysko Gallicyiskie od doświadczonego pogromu. Przystąpiono do rozbroienia obywatelow Montana, Bilbao, i tey części Biskai, która powstała. W prowincyi Waladolid i Palencya wszelki oręż odebrany, ciągniemy podobnie do Soria dla wydarcia broni mieszkańcom tey prowincyi. G. Franceschi dowodzący korpusem letkiey iazdy zabrał w Sahagun o 6 mil od Leonu wielką liczbę bagażow i chorych z woyska Gallicyiskiego. W Mayorga szwadron letkiey iazdy napotkał 300 ludzi, uderzył na nich, część zabił drugą wziął w niewolę. Jazda G. Lasalle pomknęła forpoczty aż do Somosierra. Oficerowie z regimentow Hiszpańskich Zamora i Xięzna, którzy byli na północy, iktórzy byli uciekli do Zamora, wzięci w niewolę zostali. Gdy im powiedziano, zaprzysięgliście wierność Królowi: odpowiadzieli, prawda. Złamaliście przysięgę; usłuchaliście naszego wodza. Składaliście część woyska Francuzkiego, któremu za wszystkie honory zdradą haniebną zapłaciliście; wypełniliście rozkazy naszego Generała. Mogliście być rozbroionemi; i podobno należało tak postąpić, zawierzono waszym przysięgom; bo Imperator wolał z wami walczyć aniżeli nie ufność okazać: i w tem chwala iego wygrała. Niezasłania was prawo narodow, boście ie zgałcili; należałoby was rozstrzelać, lecz Imperator chce raz drugi wam przebaczyć. Te regimenta barzo ucierpiały, mało w nich ludzi pod bronią zostało.

Kładniemy tresć listow Hiszpańskich przez nas przeiętych. Antonio Porguando pisze dnia 13 z Carrion do oycy. „Zle się z nami dzieie. Francuzi nas atakowali w Burgos i zupełnie pobili; ię-

stemy więc wszyscy rozsypani. Korpusy studentów uciekły. Jutro rano wychodzą, chociaż zupełnie ciągłym we dnie i nocy marszem zupełnie jesteśmy zmordowani. Wielką niewygodę cierpiemy ze straty naszych tornistr, które zostawiliśmy w Burgos dla łatwiejszej ucieczki. Jeżeli pójdziemy do Leonu, nadzy tam staniemy. Wyrachować niepodobna cośmy stracili w tej rozprawie.

Tegoż dnia Felix Belbuera pisał do Rodziców. „Dnia 10 nieprzyjaciół tak nas przywił, że ledwo duszę unieśliśmy. Straciliśmy wszystkie ekwipaże, tornistry, ciało jedne nam się pozostało. Przybiegliśmy do Palencia, lecz mówią że i tu przekłęci Francuzi nas mordować przychodzą. Proszę o pieniądze i bieliznę. Zapewniają że komuniakacya przecięta będzie, niewiem co się w ten czas z nami stanie. Czekać będę odpowiedzi w Carrion albo w Leonie, jeżeli tylko regiment studentów dostać się tam potrafi. „Trzeci list wyraża. „Armia Hiszpańska 22 t. wynosząca, która była w Burgos zupełnie rozbitą została. Każdy jak mógł uciekał. Część wojska tu do Carrion cofnęła się, lecz bez oręża i ekwipażów. Liczba zabitych przewyższa pojęcie; bo jazda Francuzka straszliwie nas rąbała. Od wielu dni niejestemy opłacani; trochę chleba i mięsa surowego stanowi pokarm żołnierza.

Victorino Maria pisał dnia 9 z Espinosa las Monteras do Margr: V. C. swojej matki. „Wielkie miłosierdzie Boskie i N. P. Maryi bolesney matki jego uwolniło z rąk Francuzów całą naszą dywizyą, która była na jednej górze przez nich trzy dni odcięta. Okropny głód cierpielismy; już chcieliśmy kapitulować. Wiele armia ucierpiała; niemamy od WW. SS. ani chleba ani wina; wody nawet dostać niemogliśmy, i nocy pod gołym niebem przepędzaliśmy. Zdrowie nasze bardzo osłabione, nie potrafiemy długo wytrzymać w tym stanie. To wojsko lewego skrzydła jest najgorsze; niema w nim żadney karnosci; ma być ono powierzone G. Romana który znajduje się w Reynosa o 4 mile od S. Ander. Bogdaybysmy byli w armii Kastyliiskiej. Dla niedostatku żywnosci cofnelismy się na mil 16. Mówią iż jeszcze daley trzeba ustąpić; coraz więc gorzej interessa idą. Kończy na proźbie o uwolnienie siebie od służby.

Józef Lopez pisze dnia 13 z Santone do Margrabiego La Romana do S. Ander. „Wczora rano moje wojska były wysadzone na te brzegi; o północy odebrałem od Margrabiego rozkaz zostać na fregacie i daley płynąć, lecz komendant fregaty nas nieprzyjmuje do Anglii mając odpłynąć; czekam zatem nowych rozkazów. Do tegoż wodza zawiadówca żywnosci Desayos pisał dnia 14 z S. Ander. Posyłam ile mogę żywnosci, i później nadeszłą, sam iey aż nadto potrzebuję dla chorych i ranionych, których tu przywieziono 6000, oraz dla wojsk przechodzących w najwyższym nieporządku. Dzielę wszystkie twoje nieszczęścia.

Ośmy dziennik dnia 22 w Burgos ogłosił. „Marszałek Soult Xże Dalmaeyi jedne korzyści po drugich odnosi. W Porcie Cunillas statki Angielskie niosące artylleryą amunicyą i strzelbę zachwycone zostały w momencie kiedy na głębinę wycho-

dziły. Robi się inwentarz całej zdobyczy; zliczyliśmy już dział 30 i wiele pancerzów. G. Sarrut na czele swojej brygady scica nieprzyjaciół: ci przyszedłszy pomorzem do S. Vincente postrzegli z gury zasłaniającej wąwoz S. Vincente że G. Sarrut miał nad 900 ludzi, postanowili opierać się i walcząc w oczach Francuzów przechodzić most 400 sążniowy na odnodze morskiej będący. Niewiedzieli że ci 900 byli z 2go regimentu lekkiej piechoty, lecz skrótee to poznali. Zblizywszy się ci mężni na wystrzał z natarczywoscia uderzyli; w momencie 900 Francuzów złamali i zmieszali 6000 Hiszpanów i ich ważne stanowisko zdobyli; nie prawie niestraciwszy. Półkownik Tascher, który stał ze 150 strzelcami z tyłu w kolumnie scisnionej uderzył na zmieszanych nieprzyjaciół, wpędził ich do wąwozów, przebił jednych bagnetem, zepchnął do morza i błota drugich, innych wzięł w niewolę. Podług ostatniego rapportu 1000 już mielismy z tej kolumny Hiszpańskiej jeńców, a G. Sarrut był wyminął prowincyą Montana i wkroczył do Asturyi. Woltizery z 36 regimentu w Porcie Santilana zaskoczyli Anglików prowadzących kawę, cukier, bawełnę, inne osadowe produkta. Ogulnie wzielismy na tym brzegu 25 statków Angielskich bogato ładownych. G. D. Milhaud dowodzący na równinach Leonu donosi że dnia 19 nasz podjazd uderzył we wsi Valverde na batalion studentów; część zrabował resztę rozpedził.

Siódmy korpus armii Hiszpańskiej, któremu dowodzi G. Gouvion S. Cyr zasłużył już na miejsce w tem dzienniku. Dnia 6 GG. Reille i Pino oblegli miasto Roses. Włosi opanowali wierzchołki gór S. Pedro z tym męstwem iakiego dali dowody w 15 wieku i w czasie ostatney kampanii w Niemczech. Wielka liczba góralow, i Anglikow, zajmowała port Selva: G. Fontana na czele 3 batalionow lekkiej piechoty Włoskiej oraz grenadyerow i woltizerow z 7 regimentu Francuzkiego, udał się do tego miejsca, uderzył na Anglikow i Goralow, wepchnął ich w morze, i 24 działa zdobył, pomiędzy któremi znajdują się 4 bronzowe, których Anglicy nie mieli czasu zabrać na okręty. Dnia 8 załoga Roses pod zastoną artylleryi okrętow Angielskich uczyniła trzema kolumnami wycieczkę: G. Mazuchelli na cel ich przyiół, 600 zabił, resztę do miasta wpędził. D. 12 nieprzyjaciele drugi raz wyszli, i tych samych rycerzy znaleźli: G. Mazuchelli napelnił okopy ich trupami; po tej nauce oddała się załoga trwodze i już czynić żadnych wycieczek niechce. W Barcelonii G. Duhesme wychwala Welitow i tych Włochow, którym dowodzi. Rozumieją że tej nocy główna kwatera przenosi się z Burgos. Na tem kończą się wiadomości urzędowe, obaczmy co listy z Bayonne donoszą.

Niema jednego pisma z Hiszpanii, któreby nie donosiło o tryumfach Francuzow w tem Królestwie. Wszystkie opisują powszechną trwożę Insurgentow, którzy przerażeni pogromem wojsk Extramadurskiego pod Burgos i Gallicyiskiego pod Espinosa wszędzie uciekają. Za wojskiem władze cywilne ustąpiły z Walladolid a zgromadziwszy się udały się z kluczami do Burgos do Króla Józefa prosząc

o przebaczenie i litość. W mieście Jrun czeka-
ją 20 t. jeńców w różnych gonitwach wziętych.
Już oznajmiono w Bayonne przechod bliski 8 t.
Polaków i korpusu G. Junot X. Abrantes; po któ-
rym nastąpi korpus piąty Mar: Mortier X. Tre-
viso. Do dawniejszego opisania zwycięstwa na ró-
wninach gdzie 12 chorągwi i 24 działa zdobyliśmy
przydają tę wiadomość że armia Extremadurska
wnosiła 50 t. że spotkała Francuzów między Pan-
corbo i Burgos, że w samych jeńcach oprócz za-
bitych straciła od 8 do 10 t. Szczątki były się
zgrupowały w liczbie 10 t. w puszczy niedaleko
miasta będącej. Król Józef kazał ich otoczyć na-
tychmiast, i tam wszyscy albo pobici albo poy-
mani zostali; mała barzo liczba uciec trafiła. Przed
opaniem miasta S. Ander, bogatsi obywatele
widząc zbliżających się Francuzów, chcieli prze-
nieść się z droższymi sprzętami do Asturyi i Gal-
licyi, lecz władze rewolucyjne i ich Naczelnik Bi-
skup zatrzymali wmawiając że Francuzi nigdy nie-
potrafią przełamać linii jaką G. Blake pod Reyno-
sa w najmocniejszym położeniu wyciągnął, ani bę-
dą mogli zdobyć ich miasta; gdy rzeczy inny obrót
wzięły Biskup pierwszy wsiadł na fregatę, szuka-
jąc w falach morskich bezpieczeństwa. Wojska
Włoskie G. Pino namiętnie w Katalonii stawily się,
i powszechną zaletę o ich waleczności zyskały;
wdarły się na gury, mocne stanowiska opanowa-
ły, ogień okrętów wytrzymały, namiętnie wszę-
dzie potykając się rzucili postrach na Insurgen-
tow którzy broń rzucając uciekali; we wszystkich
gonitwach stracili tylko 18 umarłych i 40 rano-
nych. Obywatele Owiedo w Asturyi niecierpią
Insurgentów, a mianowicie nienawidzą Anglików.
Rząd insurrekcyonalny musiał użyć siły dla nakło-
nienia tych mieszkańców do swoich widoków. Nie-
bawnie Napoleon ma wyjechać do Madrytu i ro-
zumieją że tam stanie dnia 25. Junta dawno ztam-
tąd uciekła.

W Lorient spuszczone z warsztatu 80 dzia-
łowy okręt Eylau; w Antwerpii fregatę Niemen,
w ciągu roku wybudowane. Imperator wyrokiem
swoim pozwolił wpuszczać do portów okręty ku-
pieckie Tunetanskie, chociażby te przezierane
były przez Anglików dla przekonania się o bande-
rze; inaczej rewidowane i do opłaty cła zmuszo-
ne przyjętemi nie będą tak jak wszystkich naro-
dów neutralnych okręty. Korsarze nasi wiele o-
krętów Angielskich schwywali na różnych morzach.
Między innemi korsarz Neufchatel z Bayonne za-
brał okręt kawa, cukrem, bawełną oraz drzewem
mahoniowym ładowny, który nadto miał na sobie
45000 piastrow twardych. O pokoju nic pewne-
go donieść niemożemy. Szwecya miała się nakło-
nić do zaczęcia negocyacji; wszakże cała budowa
traktatu na Anglikach leży.

BERLIN d. 6 Grudnia. Dnia 3 wojsko Fran-
cuzkie wyszło nakoniec z tej stolicy, a nadciągne-
li Prusacy i straż miasta obieli. Z rana o godzi-
nie 7 dnia tego pozostały 7 regiment letkiej pie-
choty stanął w paradzie przed pałacem, w którym
mieszkał komendant miasta Hrabia S. Hilaire. Ten
wódz z całym sztabem ruszył o 9 godzinie z pa-
łacu do Xcia Pruskiego Ferdynanda, w całej para-

dzie wojskowej przy odgłosie dział, muzyki i bę-
now. Wszyscy mieszkańcy, w dniu tym tak dłu-
go oczekiwanym wysypali się z domów na ulice,
tłum niezliczony zebrał się ludu, ścisk wielki po
ulicach. Spotkał przychodzących Xze Ferdynand,
któremu oddając klucze od stolicy G. S. Hilaire
powiedział.

Podług rozkazu Mar: X. Averstad oświadczam
hołd uszanowania i klucze Berlina w ręku jego skła-
dam. Chciał Xze Averstad w ostatniej ustępu
chwili zostawić W. X. Mosci ukontentowanie odda-
nia Królowi Synowcowi swemu kluczew od stolicy,
do której powszechnie życzenie poddanych i wła-
sny jego interes natychmiast wzywają. Oświadczam
imieniem moim, moich poprzedników najwyż-
szy szacunek i poważenie dla stanów, władz kra-
iowych, gwardyi pieszej i strzelców, i dla wszy-
stkich znakomitych obywateli Pruskich. Poznałem
w nich wielką przychylność do familii Fryderyka
W. przywiązanie do dawnej konstytucyi, wierność
dla Króla, oraz nienawisć ku burzycielom pokoju;
takie uczucia są podporą tronu. Powiem otwar-
cie W. X. Mosci, który godzien iestest prawdy słu-
chać i ią powiedzieć Królowi, iż wielka część mie-
szkańców Pruskich sprzyja układowi, który zape-
wnić musi pokoy na świecie, żąda ugruntować zgo-
dę i dobre z Francją porozumienie; szczerze pra-
gną postępować tą drogą, przekonani że tym spo-
sobem zapomnieć okłękach wojennych potrafią;
słowem ci dobrzy obywatele powodowani zdrową
polityką czekają na obecność konieczną i najpręd-
szą swojego Króla i Królowey, których mają za
wzór miłości oyczyzny. Udzielnie odemnie i Fran-
cuzów oświadczam najwyższe W. X. Mosci usza-
nowanie. Przed przyjsciem do Berlina wiedzieli-
śmy już że znaczny brat Fryderyka W. iest naszym
przyjacielem, wychodząc z tej stolicy winnismy
wdzięczność naysczulszą wynurzyć.

Odpowiedział na to Xze Ferdynand; przyimu-
ję klucze Berlina jako dowod znamienity szacunku;
za który dziękuję, wszakże przekonany o małej
zasłudze moiej przypisuję to losowi, że iestem
bratem Fryderyka W. którego sława przejdzie w
nayspóźniejsze wieki. Oddalając się od nas; zabie-
rasz z sobą szacunek i pochwałę wszystkich mo-
ich ziomek, którzy wdzięczni są za utrzymany
porządek w wojsku; domierzoną sprawiedliwość w
sprawach, i przyzwoitość w postępowaniu. Znasz
Mosci Hrabio mój sposób myślenia, życzę WPa-
nom wszelkiego szczęścia i ukontentowania.

G. S. Hilaire udał się potem na plac Wilhel-
ma, gdzie gwardya narodowa i strzelce konni w
paradzie stali. Zebrany do koła Officyerom o-
świadczył ukontentowanie za czynną służbę i do-
bry porządek utrzymany w naytrudniejszych cza-
sach. Polecił nadal podobną gorliwość i za
przychylność doświadczoną podziękował. Przecho-
dziła zatem gwardya narodowa i strzelce w para-
dzie przy odgłosie muzyki wojskowej koło G. S.
Hilaire i sztabu jego. Paradował podobnież sio-
dmy regiment letkiej piechoty Francuzkiej. Na-
stąpiło wzajemne wojsk pożegnanie. Posród tysią-
cznych okrzyków radości Niech żyje Imperator
Francuzki i Król Pruski wyciągnęli z miasta Fran-

cuzi. Xze Ferdynand sprawił wielką biesiadę dla G. S. Hilaire i wyższych Officyerów, oświadczył głośne ukontentowanie z postępowania Francuzów. U stołu spełniano zdrowie X. Ferdynanda, zgodę między dwoma Monarchami. X. Ferdynandowa, nie mogąca znaydywać się dla słabości na obiedzie, oświadczyła chęć widzenia się z G. S. Hilaire i pożegnać się z nim życzyła. X. Averstad darował dla domu Inwalidow w Berlinie 1000 talarow. Dla wchodzącego woyska Pruskiego G. Lestog rozkazał ażeby właściciele domow dawali żołnierzom, ciepłą izbę, sprzęty kuchenne i drzewo do gotowania. Z korpusu G. Blucher weydzie do stolicy 5803 ludzi, dnia 10 grudnia, jeżeli przeciwny rozkaz nie da im innego przeznaczenia.

Francuzi ustąpili ze Szląska dnia 25 listopada zupełnie nic niezostawiając swego. Pruski G. Alwensleben tegoż dnia osadził Nissę, Szweidnitz, i Brieg. Wrocław żadney załogi mieć nie będzie oprócz straży z gwardyi narodowej, która urządzona tam będzie pod dowództwem X. Anhalt Pless. X. Wilhelm Pruski będzie G. Gubernatorem Szląska. Pod nim służyć będzie G. Alwensleben i dalsi wodzowie. Król powracając do Berlina miasta Szląskie odwiedzi. Z Glogau, gdzie Francuzi do wypłacenia zaległej kontrybucyi zostają, wszyscy Officyerowie Pruscy ustąpić musieli, wszystkim zabronione dawniey mudury dziś są pozwolone. Fortyfikacye twierdz Szląskich w czasie wojny zniszczone, nie mają być podniesione, lecz zostać powinny jak są dzisiay. Twierdza Szwedzka Stralsund w Pomeranii znacznie już zniżona, wkrótce fortyfikacye będą równo z ziemią.

Dnia 2 grudnia X. Pontecorvo obchodził w Hamburgu rocznicę bitwy pod Austerlitz. Dnia 4 uderzono z dział na obchod pamiętki koronacyi Imperatora. Woyska zgromadzone Francuzkie i Hollenderskie czyniły popisy; spiewano Te Deum. X. Pontecorvo dał wielkie dwa bale: jeden stół był na 200, drugi na 150 osob. Król Duński wyjechał z Kopenhagi na mieszkanie do Holsztynu w mieście Kiel. Sprowadzić kazał wiele woyska do Zelandyi i Fionii, naymniey zostawiając w Jutlandyi; Król przy parolu ogłosić kazał, iż sam nad woyskiem bierze dowództwo; niedługo do stolicy ma powrócić. Podług prywatnych wiadomości z Turcyi w ostatnim rozruchu zginęło w Konstantynopolu 40 t. ludzi; to pewna że W. Wezyr Bayraktar naczynniey zatrudniając się woysk reformą nie może nie mieć nieprzyjaciół; i częste miewa konferencye z posłem Francuzkim Maubourg; z którym naradza się o środkach utwierdzenia rządu swego.

W Berlinie utworzono pożyczkę dla miasta 200 t. talarow na uspokojenie wierzycieli tej stolicy. Z Kolberga rysuły na załogę do stolicy batalion leyb-grenadyerow, regiment leyb piechoty; 5 kompanii strzelcow pieszych, regiment huzarow Schill, i bateria konney artyleryi. W Wrocławiu trzymają straż obywatele, którym oddana jest chorągiew od lat 30 tam chowana. Mar: Davoust zbiera szczerze woyska w Hannoverze; zgromadzić się tam może 50 t. licząc w to woysko Mar: Bernadotte X. Pontecorvo. Przednieysze dobra Króla An-

gielskiego w tem kraju rozdane bydź mają dla pierwszych Marszałkow i zastużenyszych wodzow od 40 do 100 t. frankow rocznego dochodu mające.

WILNO V. S. d. 16 Grudnia. Do oddanego hołdu przez Kapitułę Wileńską, i Dyecezyą cnotom i zasługom s. p. JW. JX. Jana Kossakowskiego Biskupa Wileńskiego, kawalera orderu S. Alexandra Newskiego, Towarzystwo Wileńskie dobroczynności łączy uczucia wdzięczności swoiey i mnogiego ludu, który tak po domach prywatnych iakoteż w domu Towarzystwa korzystając z jego zamiarow na wsparcie bliźnich błogosławi swego dobroczyncę i staie się pomnikiem naychwalebnieyszych zasług tego światłego i dobroczynnego Pasterza, który przejęty obowiązkami swoiego wysokiego Urzędu nie przestając na tem, iż dzielił się dochodami swemi z cierpiącą ludzkością przez iałmużny prywatne i ofiary coroczne do szpitalow, pracował nie ustannie tak nad zebraniem i urządzeniem dawnych funduszow miłosiernych iako też nad ich pomnożeniem i utworzeniem nowych; dowodem tego są zachęcenia Pasterskie do Plebanow i Klasztorow do uczynkow miłosiernych, do starania o utrzymanie szkół parafialnych, edukacyi sierot i opieki nad ubogimi, świadkiem iest Kommissya szpitalna w której iako prezes ciągle dobrem szpitalow i ubogich zajmował się. Ani na tem skończył swoje dobroczynne starania wszystko poświęcając dla bliźnich; zasługi swoie, szacunek i wziętosć chciał mieć oddane temu zamiarowi; z przyjaciół i znaiomych utworzył towarzystwo dobroczynności które zyskując naylaskawsze potwierdzenie Monarsze z przydanym darem 10000 rubli do kassy tegoż towarzystwa, napełniło serce iego prawdziwą pociechą, gdy widział zapewnione nowe źródło pomocy dla biednych rozmaitego stanu ludzi. Dzień 7 Kwietnia 1807, w którym przy słabem już zdrowiu swoim, posiedzeniem publicznym pierwszem podobnego rodzaju w stolicy prowincyi Litewskiej toż towarzystwo uroczyscie zafundował, zostanie nazawsze pamiętką wzorem i przykładem cnot obywatelskich i towarzyskich tego Pasterza dobroczynnego, w którym towarzystwo dobroczynności miało swego światłego przewodnika, gorliwego Prezesa i gdy stan zdrowia wyciągał oddalenia się za granicę do wod Badeńskich usiłował przelać ducha swego członkom Towarzystwa i przyjaciółom swoim, sam zaś lubo mieyscem oddalony w gorliwosci i staraniu nieustając oprócz wielu darow na szpitale i ubogich testamentem rozpisanych, fundusz złotych 20000 stały dla towarzystwa dobroczynności przeznaczył, i nadto znakki brylantowe orderu Alexandra Newskiego ozdobił zasług swoich, którą od Naylaskawszego z Monarchow był zaszczycony na miłosierny fundusz towarzystwu dobroczynności oddał. Nie dożył pociechy oglądania, o co był troskliwy, domu ofiarowanego przez JO Xcia Dominika Radziwiłła dla dobroczynności i kosztem towarzystwa wyreparowanego, w którym w czasie pogrzebowego obchodu dawany był staraniem successora i Członka towarzystwa obiad dla trzystu ubogich z funduszu s. p. Pasterza i Prezesa towarzystwa.